

vorne avtomobile obtežilnega gradiva. — Dalje časa že manjkajo poročila o maršalu Blücherju, poveljniku na Daljnem vzhodu. Sosedji Rusije poročajo, da je bil Blücher na Stalinovo povelje aretiran v Sibi-

riji. Z maršalom vred so vtaknili pod ključ 43 njegovih generalov, kateri so tvorili generalni štab sovjetske vzhodne armade. Šest političnih komisarjev daljno-vzhodne vojske so že ustrelili.

Japonsko-kitajska vojna

Vsa japonska prodiranja osredotočena na Hankov

Japonci že dalje časa niso izvojevali katerega pomembnejšega uspeha na kitajskem bojišču. Vse na osvojenem kitajskem ozemlju zbrane japonske armade zasledujejo že precej časa en cilj: osvojitve kitajske prestolice Hankov, ki je pa presneto trd oreh. S pomočjo izkrcanih pomorščakov in rečnih ladij na reki Jangce so se polastili Japonci 28. septembra kitajske postojanke Tienkjačen in 4. oktobra pa utrdbe Pankišan. Dne 6. oktobra je padla v japonske roke utrjena točka Joki. Pravkar našete kitajske postojanke so bile močno utrjene

in so bile ob reki Jangce glavna zapreka pri prodiranju proti Hankovu.

Južno od reke Jangce je več japonskih divizij na delu ob jezeru Pojang, kjer so že zasedle trdnjavo Tejan.

Proti Hankovu koraka posebna japonska armada iz severne smeri in je že blizu mesta Sinjang, ki leži na železnici Peking—Hankov. Hankov za cilj si je vzela tudi ona japonska vojska, katera potiska Kitajce z gričevja Tanch.

Japonci so v prodiranju v hribovitih krajih na južni obali reke Jangce in so že dosegli železniško progo Jukiavana in Makia-

Po katoliškem svetu

Klic po novih cerkvah. Pariški kardinal Verdier je proslavil svoje ime ter ga ovekovečil v zgodovini francoskega katolicizma z gradnjo novih cerkva v pariških predmestjih, naseljenih večinoma po delavcih. Cerkve so kar rastle ter še rastejo iz tal, številka 100 novih cerkva bo kmalu dosežena. Verdierjev zgled je začel posnemati generalni vikar rimskega mesta kardinal Marchetti-Selvaggiani, ki se je z javnim oklicem obrnil na prebivalce Rima, da omogočijo z gmočnimi prispevki zidanje novih cerkva. V zadnjih 25 letih se je število rimskega prebivalstva pomnožilo za 700.000 ljudi, letni prirastek znaša nad 35.000. V zadnjih desetletjih je bilo ustanovljenih 34 novih župnij, zgrajenih, odnoso popravljenih in povečanih je 36 cerkva. To pa ne zadostuje. Kardinal pravi v svojem oklicu: »Kjer se gradijo šole in zavodi, zdravstvene ustanove in novi trgi, ne sme tudi manjkati cerkva, ker cerkev je hiša božja in fundament državnega življenja. Rim se stalno oplešča z ulicami in trgi, z novimi ali popravljenimi spomeniki. Treba je, da bo tudi vedno svetejši s tem, da dodamo vsakemu okraju cerkev in potrebne duhovnike, ki bodo ljudstvu učitelji resnice, vzorniki krščanskih kreposti in služabniki miru in ljubezni.«

Mučeniki duhovniškega stanu v Španiji so jako številni. Njih pravo število se do- slej še ni dalo dognati. V Vatikanu se tru-

dijo sestaviti statistiko teh mučenikov. Po teh podatkih je bilo za časa državljanske vojne v Španiji od rdečkarjev umorjenih 8000 — po drugih poročilih 10.000 — redovnikov, redovnic in duhovnikov. Ta statistika kajpada ni popolna. Mnogi redovi še danes nimajo zadostnih poročil o usodi nekaterih svojih članov. Smatra pa se kot dokazano, da je bilo ubitih n. pr. 250 frančiškanov in 200 dominikancev. Na dan tudi prihajajo podrobnosti o junaškem vedenju duhovnikov sprčo bližajoče se smrti. Tak junak je bil kanonik Llado iz Cicha blizu Barcelone, glavnega mesta rdeče Katalonije. Bil je duhovnik, ki je slovel po svojih govorih in zglednem življenju. Ko je padel v roke boljševikov, se ni nič prestrašil, marveč je mirno izjavil: »Prosil sem Boga milosti, da bi mogel umreti mučeniške smrti. Kakor ste mi rekli, me nameravate ubiti. Nič mi ni ljubše in dražje kot smrt za mojega Zveličarja.« Ko so ga peljali na morišče, je javno molil, naj bi Bog sprejel njegovo smrt kot žrtev za rešitev ene duše. Ta molitev je imela na enega izmed tistih, ki so bili kot krvniki določeni, da ga usmrtijo, čudovit vpliv. Vrgel je puško od sebe, pohitel k duhovniku ter na kolenih pred njim izjavil, da tudi on hoče umreti za Kristusa. Ostali krvniki ga pograbiijo ter postavijo ob zid poleg duhovnika. Ena salva iz pušk

je obema končala življenje. Duhovnikovo molitev je takoj bila uslišana.

V Mehiki še ni verskega miru. To državo so si boljševiki izbrali kot najbolj pri- pravno, da v njej ostvarjajo svoje ideje ter izvršujejo svoja načela. Njihov cilj ni bil blagor delavcev in kmetov, marveč uničenje vere v Boga. Glavno njihovo delo je bilo divjanje zoper katoliško cerkev. Celo vrsto let že traja preganjanje katoliške vere in cerkve in še zdaj se ni končalo. Državni predsednik Cardenas je sicer izdal naredbo, naj se zaprte cerkve zopet vrnejo katoliškemu bogoslužju. Ta naredba pa se ne izvršuje v vseh državah, ki tvorijo mehiško državno skupnost. Ponekod pa hočejo fanatični verski nasprotniki z nasiljem preprečiti vršenje bogoslužja v cerkvah, ki so se zopet odprle. Tako je v samem glavnem mestu Mehike narodni poslanec Ochoa vdrl z oboroženo tolpo v cerkev sv. Magdalene ter napadel vernike, ki so tamkaj molili. Več katoličanov je bilo ranjenih. To se je zgodilo pred očmi osrednjih in najvišjih državnih oblasti. Zato se ta primer, ki je ostal nekaznovan, posnema po raznih krajih. Framasonsko-komunistični bes se obrača ne samo proti vršenju božje službe, marveč tudi proti verski vzgoji mladine. Kot žrtev tega besa je padel katoliški duhovnik Lucij Martinez. Med poukom v zasebni šoli v San Paolo Avicano so ga napadli in ubili. Katoličani so v tej zadevi objavili pismo, ki so ga poslali predsedniku Cardenasu. V tem pismu javno obdolžujejo nekega učitelja državne šole in nekega predstavnika oblasti, da sta sodelovala pri tem umoru. Kljub temu se ta dva človeka svobodno kretata, ker ni državna oblast proti njima podvzela nobenega koraka.

Novice

Osebnosti

Smrt odličnega javnega in kulturnega delavca. V starosti 71 let je preminul v ljubljanskem »Leonišču« g. dr. Jože Debevec, upokojeni profesor in zaslužni javni ter kulturni delavec. Blagopokojni je bil rodom iz Begunj pri Cerknici. Po končanem bogoslovju je bil profesor na gimnazijah v Kranju in v Ljubljani. Leta 1924 je stopil v pokoj, a je še kljub upokojitvi vršil ravnateljske posle na uršulinski gimnaziji v Ljubljani. Veliko je pisal izvirno, poseb-

no pa je slovel kot prevajalec. Poleg slovenščine, latinščine in grščine, katere je zike je učil, je znal še: češko, poljsko, rusko, italijansko, francosko, špansko, angleško in nemško. Kot profesor je bil rajni monsignor silno priljubljen. Dokaj let je bil urednik »Doma in sveta«, v mladih letih pa je bil dr. Krekov sodelavec. Vsestransko zaslužnemu g. monsignoru ostani ohranjen časten in hvaležen spomin!

Župnijski izpit so napravili. Dne 5. in 6. oktobra so napravili v Mariboru župnij-

ski izpit sledeči gospodje: Daniel Halas iz Dolnje Lendave, Valentin Kordež iz Sevnice ob Savi, Ivan Koren iz Dobrovnika, Jožef Mlaker iz Ptuja, Pankrac Poteko iz Maribora, sv. Magdalena, Jakob Sem in Ribnice na Pohorju, Jakob Vraber od Sv. Jurija ob juž. žel.

Nesreče

Dva smrtno povožena v Mariboru. Na vogalu Pohorske in Obmejne ceste je podrl tovorni avto 23 letnega tkala. Franca Podobnika in ga je smrtno nevarno poškodoval. Podobnika so prepeljali v mariborsko bolnišnico, od tam pa na njegov dom, kjer je umrl. — Na Teznem v Malstrovu